

Witaj w Królestwie Skarlandu! Zaloguj się lub zarejestruj.

Poniedziałek, 26 Lut

PAŃSTWO KOŚCIELNE ROTRIA PATRIMONIUM SANCTI PAULI

Aktualności: Rejestracja wyłączona. Państwo Skarlandzkie w dniu 8 marca 2017 roku zakończyło swe istnienie, dziękujemy za wspólnie spędzony czas.

Strona główna Pomoc Zaloguj się Rejestracja

» POZOSTAŁE » Archiwum » Państwo Kościelne Rotria » Acta Apostolicae Sedis » Bulle (Moderatorzy: Benedicto I, Leonardo Mario della Popoly) »
Bulla Ordo Fratrum Dominicanum

« poprzedni następny »

Strony: [1] Do dołu

DRUKUJ

Autor

Wątek: Bulla Ordo Fratrum Dominicanum (Przeczytany 106 razy)

Carlos Lorenzo de Medici y Zep

Rodzina Królewska
Filar państwa

Wiadomości: 896
Król-Senior Imperium Skarlandu

Bulla Ordo Fratrum Dominicanum

« dnia: Sobota, 6 Cze 2015, 11:51:59 »

Cytuj

”

BULLA "Ordo Fratrum Dominicanum"

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectus fratres et sororesin in Rotria in perpetuam memoriam.

Regula Fratrum Dominicanum

1. Zasadniczą przyczyną, dla której zgromadziliście się tu razem, jest to abyście wszyscy razem w Bogu wzrastali, wiarę w Ewangelię krzewili i byli podporą i drogowskazem dla biednych i błędzących.
2. Niech Waszym celem będzie dotrzeć swym głosem tam, gdzie głos innych nie dochodzi. Niech głos Wasz broni prawdy i Ewangelii, niech nie dopuszcza kłamstw i objawia fałsze. Zawsze pamiętajcie kim jesteście i nie wstydźcie się swego pochodzenia.
3. Bądźcie podporą dla wątpiących i nieświadomych, nauczajcie ich oraz prowadźcie przez kręte ścieżki życia.
4. Niech ubodzy znajdując w Was pomoc a Wasze działania niech przynoszą im ukojenie w trudach niedostatku.
5. Nie oceniacie pochopnie i nie sądźcie bez przyczyny, bowiem miarą człowieka nie są szaty, które nosi czy ozdoby, które zakłada, a wiara i wiedza, którą praktykuje, pielęgnuje i prezentuje.
6. Nie bądźcie próżni a działanie Wasze niech cechuje wstrzemięźliwość i umiarkowanie. Odżegnуйте się od czynów dla samej władzy czy przywilejów. Ze zbytku rezygnujcie na rzecz tych, którzy bardziej go potrzebują.
7. Niech nie będzie okazały wasz ubiór, ani też nie starajcie się podobać ubiorem, lecz dobrym postępowaniem.
8. Kiedy gdzie idziecie, razem idźcie, a gdy tam przyjdziecie, razem pozostańcie.
9. W sposobie chodzenia, stania i we wszystkich ruchach waszych niech nie będzie nic takiego, co by mogło kogoś gorszyć, ale owszem to wszystko, co przystoi świętemu Waszemu powołaniu.
10. Kłótni żadnych nie prowadźcie, albo jak najszybciej ich zaprzestańcie, aby gniew nie przerodził się w nienawiść i ze żdzbla nie czynił belki, a dusza nie stała się zabójcą.
11. Kiedy zaś potrzeba karności zmusza Was do udzielania nagany podwładnym ostrzymi słowami, to jeśli nawet czujecie, że przekroczyliście tu miarę, nie wymaga się od Was, byście ich prosili o przebaczenie, aby przez przesadną pokorę nie stracić autorytetu u tych, którzy mają być waszymi podwładnymi.
12. Przełożonemu bądźcie posłuszni jak własnemu ojcu, darząc go szacunkiem.
13. Do przełożonego więc należy przede wszystkim troska, aby były zachowane wszystkie te przepisy. Jeśliby coś nie zostało zachowane, nie powinien z niedbalstwa pomijać tego milczeniem, ale udzielić nagany i starć się, aby zostało to naprawione.
14. A zatem miejcie wzgląd nie tylko na siebie, ale także i na niego okazując mu większe posłuszeństwo, bo im wyższe stanowisko zajmuje między Wami, tym w większym znajduje się niebezpieczeństwie.

Constitutio Fratrum Dominicanum

Rozdział I PODSTAWY ZAKONU

- Art. 1.**
Zadaniem naczelnym Zakonu Braci Dominikanów, zwanego dalej „Zakodem”, jest krzewienie wiary w Ewangelię i objawianie fałszu i kłamstw.
- Art. 2.**
§1. Reguła Braci Dominikanów zatwierdzona przez Patriarchę jest podstawą życia i ustawodawstwa Zakonu.
§2. Aby z czystym sercem i jasnością umysłu móc słusznie oddzielać prawdę od fałszu i by jasno i klarownie umacniać innych w wierze, bracia niech starają się studiować, rozważać i ze czcią przyswajać sobie nie tylko Regułę, ale i inne pisma oświetlające ścieżkę Prawdy.
- Art. 3.**
§1. Zakon tworzą bracia duchowni.
§2. Bracia bez święceń mogą pozostawać wyłącznie na etapie nowicjatu.
§3. Kościół zalicza Zakon do instytutów życia konsekrowanego.
- Art. 4.**
Wszyscy i poszczególni bracia niech okazują posłuszeństwo i uszanowanie Patriarsze, z którym są związani w szczególny sposób przez własną Regułę i ślub posłuszeństwa, ponadto iech darzą należną czcią i uszanowaniem biskupów i kapłanów.

Rozdział II
PRZYNALEŻNOŚĆ

- Art. 5.**
§1. Przynależność do Zakonu jest otwarta dla wszystkich.
§2. Nowoprzyjęty kierowany jest na okres nowicjatu, w którym to przydzielony zostaje do opiekuna.
§3. Celem nowicjatu jest wzrastanie w wierze, utwierdzanie i poszerzanie wiedzy oraz wyrzekanie się spraw doczesnych i zbędnych.
§4. Obowiązkiem nowicjusza jest zachowanie posłuszeństwa wobec opiekuna oraz wytrwałe i sumienne studiowanie Reguły i pism.
§5. Decyzję o przyjęciu do nowicjatu podejmują właściwi miejscowo prałaci, a jeżeli to niemożliwe prawo to przysługuje Generałowi Zakonu.
- Art. 6.**
§1. Gdy nowicjusz uzyska odpowiednie wykształcenie a jego opiekun nie będzie widział wyraźnych ku temu przeszkód, nowicjusz składa śluby i przyjmuje nominację kapłańską.
§2. Nominacji kapłańskiej udziela Generał Zakonu, a gdy on dokonać tego nie może ze względu na brak kanonicznych uprawnień - Ojciec Święty.
§3. W naszym Zakonie śluby, składane przez Generałem Zakonu, brzmią następująco:
"Ja, brat NN, ślubuję posłuszeństwo Bogu, Najświętszej Maryi Pannie, św. Dominikowi i tobie, bratu że będę posłuszny tobie i twoim następcą według reguły Naszego Zakonu i ustaw Braci Dominikanów odchowując posłuszeństwa i czystości".
- Art. 7.**
§1. Bracia mocą ślubu publicznego przyrzekają zachować śluby czystości i posłuszeństwa; przez posługę Kościoła zostają włączeni są do Zakonu Braci Dominikanów, co wiąże się z prawami i obowiązkami określonymi w prawie powszechnym i własnym.
§2. Bracia jednak powinni nie tylko wiernie i w całości zachowywać śluby, lecz także kształtować swoje życie według Reguły, tych Konstytucji Generalnych oraz innych przepisów prawa własnego i w ten sposób zdążać do osiągnięcia doskonałości swojego stanu.
- Art. 8.**
§1. Przez ślub posłuszeństwa bracia, zapierają się samych siebie, własną wolę podporządkowują swoim prawowitym generałom i prałatom we wszystkim, co przyrzekli Panu zachowywać, aby w ten sposób pełniej osiągnąć dojrzałość osobistą i wolność dzieci Bożych.
§2. Wszyscy bracia mają okazywać szczególne posłuszeństwo i uszanowanie Generałowi Zakonu, czyniąc to dla dobra Kościoła i Zakonu oraz na znak jedności i łączności całej braterskiej wspólnoty.
§3. Bracia niech przez miłość ducha chętnie służą jedni drugim i będą sobie nawzajem posłuszni.
- Art. 9.**
§1. Przez ślub czystości bracia prowadzą życie bezżenne w czystości duszy i ciała, aby niepodzielnym sercem troszczyć się o sprawy Pana i kochać Pana Boga poprzez życie ewangeliczne i braterskie.
§2. Wszyscy bracia niech uważają czystość za dar Boży, będący znakiem przyszłego świata i źródłem większej płodności.

Rozdział III
USTAWY ZAKONU

- Art. 10.**
Autentyczna wykładnia Reguły jest zastrzeżona dla Stolicy Świętej. Kapituła generalna ma zaś prawo dostosowywać Regułę do nowych czasów i ją interpretować, co wymaga jednak zatwierdzenia przez Stolicę Świętą.
- Art. 11.**
Elementy Reguły, które zawierają się w obowiązującym prawie kanonicznym lub mają autentyczne wyjaśnienie w konstytucjach generalnych z aprobatą Stolicy Świętej, należy tak rozumieć i zachować, jak są tam przyjęte lub wyjaśnione.
- Art. 12.**
§1. Konstytucje generalne podają normy fundamentalne w celu ułożenia życia według Reguły wszędzie i dla wszystkich braci.
§2. Niech wszyscy bracia starają się przestrzegać z największą pilnością norm zawartych w konstytucjach generalnych.
- Art. 13.**
Kapituła generalna ma władzę uchwalania, zmieniania, częściowego znoszenia, uzupełniania i uchylania konstytucji generalnych, które podlegają zatwierdzeniu przez Stolicę Świętą.
- Art. 14.**
§1. Statuty generalne jako normy uzupełniające do konstytucji generalnych powinny być przestrzegane przez wszystkich.
§2. Kapituła generalna ma władzę uchwalania, zmieniania, częściowego znoszenia, uzupełniania i uchylania statutów generalnych.
- Art. 15.**
Statuty specjalne i regulaminy, tak dla całego Zakonu, jak i dla jakiegokolwiek jego jednostki, muszą być wydane przez kompetentną władzę.

Art. 16.

§1. Żaden generał nie może dyspensować od tego, co dotyczy istoty życia zakonnego, i chyba że zaznaczono wyraźnie coś innego, od podstawowych praw konstytucji generalnych. Natomiast od praw zawartych w statutach generalnych i partykularnych może dla słusznej i racjonalnej przyczyny dyspensować generał.
§2. Od ustaw dyscyplinarnych wydanych przez Zakon, z wyjątkiem tych, które zostały wyraźnie zastrzeżone, a w niektórych wypadkach, dla słusznej i racjonalnej przyczyny, także na stałe, mogą dyspensować:
1) generał - poszczególnych braci w całym Zakonie;
2) prałat - swoich braci, gdziekolwiek mieszkają, oraz gości przebywających w jego prowincji, chyba że dyspensacja jest zastrzeżona generałowi.
§3. Udzielenie dyspensy stałej na rzecz braci całej prowincji należy do generalnego, a na rzecz braci całego domu - do prałata.

Art. 17.

§1. Dyspensy lub inne jakiegokolwiek rodzaju zezwolenia, udzielone pisemnie przez ministrów poszczególnym braciom czy wspólnotom, nie wygasają z ustaniem władzy udzielającego, chyba że z dołączonych klauzul wynika coś innego.
§2. Łaska odmówiona przez generała lub prałata nie może być uzyskana ważnie, bez zgody tegoż generała lub prałata, od odpowiedniego wikariusza, nawet gdy wspomni się o odmowie.

**Rozdział IV
USTRÓJ ZAKONU**

Art. 18.

Prowincja, jako jednostka podstawowa dla życia i misji Zakonu, składa się z braci, do niej inkorporowanych i zgrupowanych w domach, którymi kieruje prałat według norm prawa powszechnego i własnego.

Art. 19.

Erygowanie, dzielenie, łączenie i znoszenie prowincji należy do kompetencji generała za zgodą kapituły.

Art. 20.

Jeśli wymogi życia i działalności wskazują na potrzebę ustanowienia innych jednostek Zakonu, należy zachować przepisy statutów generalnych.

**Rozdział V
WŁADZA W ZAKONIE**

Art. 21.

Najważniejszą władzą Zakonu jest kapituła generalna.

Art. 22.

§1. Generał Zakonu ma władzę zwyczajną nad wszystkimi i poszczególnymi braćmi, jak również nad prowincjami.
§2. Prałat niezależnej mocą władzy zwyczajnej kierują prowincją według norm prawa powszechnego i własnego Zakonu.

Art. 23.

Również wtedy, kiedy prawo nie wymaga zgody lub głosu doradczego w sprawach dotyczących wspólnoty, generał i prałaci powinni chętnie wysłuchiwać opinii braci i jakkolwiek w tego rodzaju przypadkach decyzja należy tylko do nich, niech łatwo nie odstępują od zgodnej opinii braci.

Art. 24.

Żadnego urzędu lub stanowiska poza Zakonem nie można przyjąć bez konsultacji ze wspólnotą braterską i bez zgody Kapituły.

Art. 25.

Kapituła generalna wydaje ustawy własne, dokonuje wyboru najwyższej władzy Zakonu, czyli generała, wikariusza generalnego oraz rozpatruje inne ważniejsze sprawy.

Art. 26.

§1. Kapituła generalna kieruje się niniejszymi konstytucjami i statutami generalnymi, a także regulaminem zatwierdzonym przez samą kapitułę, zachowując zawsze normy prawa powszechnego.
§2. Statuty mają określać normy dotyczące sposobu zwołania kapituły i odbywania jej obrad oraz to wszystko, co wydaje się konieczne i potrzebne w jej organizacji.
§3. Wszyscy bracia mogą przesłać na kapitułę generalną swoją opinię na temat spraw mających na celu dobro Zakonu.
§4. Kapituła generalna obraduje permanentnie.
§5. Obradom Kapituły generalnej przewodniczy Generał Zakonu, a gdy tego nie ma osoba wyznaczona przez Stolicę Świętą do czasu jego wyłonienia.

Art. 27.

§1. Generał Zakonu jest wybierany na kapitule generalnej na okres sześciu miesięcy; po upływie tego czasu może być wybrany ponownie.
§2. Generał Zakonu, może wydawać dekrety dla całego Zakonu.
§3. Generał Zakonu, może wydawać dekrety dotyczące poszczególnych prowincji i regionów. Dekrety te są ważne, dopóki nie zostaną odwołane.
§4. Generał Zakonu, po zasięgnięciu zdania właściwego prałata, może powołać kogokolwiek z braci dla zaradzenia potrzebom lub dla dobra całego Zakonu albo też jakiegokolwiek jego jednostki.
§5. Generał Zakonu ma obowiązek, według norm statutów generalnych, osobiście lub poprzez innych braci, kanonicznie wizytować prowincje i inne jednostki Zakonu zależne od prowincji. Generał niech ponadto po bratersku odwiedza prowincje i inne jednostki Zakonu dla wspierania ich rozwoju.
§6. W statutach generalnych, partykularnych i specjalnych należy dokładniej określić wszystko to, co dotyczy wizytacji kanonicznej.

Art. 28.

§1. Gdy generał jest nieobecny lub ma przeszkody, Zakonem kieruje, z władzą zwyczajną zastępczą, wikariusz generalny. On jednak niech nie używa swojej władzy wbrew intencji i woli Generała Zakonu.
§2. Wikariusza generalnego powołuje za zgodą Kapituły Generalnej Generał Zakonu, na okres sześciu miesięcy; po upływie kadencji może być wybrany ponownie.
§3. Oprócz zadań wskazanych w art. 27 wikariusz generalny pomaga generałowi w pełnieniu jego urzędu i może przez tegoż generała zostać wyznaczony do załatwienia innych spraw.

Art. 29.

§1. Prałat jest powoływany przez Generała na okres ustalony w statutach generalnych.
§2. W odniesieniu do ponownego wyboru należy zachować przepisy statutów generalnych.

**Rozdział VI
UPOMINANIE BRACI**

Art. 30.
§1. Generał i prałaci oraz inni bracia, aby chronić dobro wspólnoty i poszczególnych braci, niech ze wszystkich sił starają się przez roztropną czujność zapobiegać złu.
§2. Jeśli dla dobra poszczególnych braci lub wspólnoty generał lub prałaci zmuszeni są upominać, wzywać do poprawy lub karać, niech swoją posługę spełniają z łagodnością i miłością, stosownie do przepisów prawa powszechnego i własnego Zakonu.

Art. 31.
§1. Przy stosowaniu kar przewidzianych w prawie powszechnym należy zachować normy tego prawa.
§2. Za zewnętrzne wykroczenia przeciw prawom Zakonu, jeśli są obwarowane sankcją karną, należy nakładać kary przewidziane w prawie własnym, w zależności od wielkości winy i biorąc pod uwagę zgorszenie, trwanie w złem, ponawianie wykroczeń i brak poprawy. Wszystkie te kary są wymierzone poprzez wydanie wyroku i może nakładać je sam generał.

Rozdział VII
WYSTĄPIENIE I WYKLUCZENIE Z ZAKONU

Art. 32.
§1. W okresie nowicjatu nowicjusz może swobodnie opuścić Zakon.
§2. Brat po złożeniu ślubów nie powinien prosić generała o indult odejścia z Zakonu, jednakże z ważnej przyczyny może taki indult otrzymać.
§3. Indult podany do wiadomości Brata z mocy samego prawa zawiera dyspensję ze ślubów oraz wszystkich obowiązków płynących z przynależności do Zakonu.

Art. 33.
§1. Na mocy samego prawa wydalony jest z Zakonu brat w przypadkach ustanowionych przez prawo powszechne.
§2. W takich przypadkach, jeśli istnieje pewność co do faktów, wystarczy, że generał ogłosi stwierdzenie faktu.

Art. 34.
Bracia powinni lub mogą zostać wydaleny z Zakonu z powodu innych poważnych przestępstw według norm prawa powszechnego i statutów generalnych.

Art. 35.
Przez prawne wydalenie ustają tym samym śluby oraz prawa i obowiązki wynikające z przynależności do Zakonu.

/-/Sanctitas Vestra Alexander III
Servus Servorum Dei,
Patriarcha et Episcopus Rotriae, etc.

 Zapisane

Jego Wielkksiążeca i Katolicka Mość,
Karol II Wawrzyniec de Medici i Zep
Wielki Książę Toskanii, Książę Florencji, Palestriny i Ferrary, Murcji i Móstoles,
Król-Męczennik Imperium Skarlandu,
Gonfalonier Wojsk Patriarszch

Strony: [1] **Do góry**

DRUKUJ

« poprzedni następny »

» **POZOSTAŁE** » **Archiwum** » **Państwo Kościelne Rotria** » **Acta Apostolicae Sedis** » **Bulle (Moderatorzy: Benedicto I, Leonardo Mario della Popoly)** » **Bulla Ordo Fratrum Dominicanum**

Skocz do: